

A Bíróság 2008. február 19-i végzése – Tokai Europe GmbH kontra az Európai Közösségek Bizottsága

(C-262/07. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Fellebbezés – 384/2004 rendelet – Egyes árucikkeknek a Kombinált Nomenklatúra szerinti besorolása – Személyében nem érintett személy – Nyilvánvalóan részben elfogadhatatlan és nyilvánvalóan részben megalapozatlan fellebbezés)

(2008/C 128/28)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Tokai Europe GmbH (képviselő: G. Kroemer ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: S. Schönberg és B. Schima meghatalmazottak)

Tárgy

Az Elsőfokú Bíróság (negyedik tanács) T-183/04. sz., Tokai Europe kontra Bizottság ügyben 2007. március 19-én hozott, az egyes árucikkeknek a Kombinált Nomenklatúra szerinti besorolásáról szóló, 2004. március 1-jei 384/2004/EK bizottsági rendeletet (HL L 64, 21. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 16. kötet, 60. o.) megsemmisítése iránti kérelmet elfogadhatatlanság miatt elutasító végzése elleni fellebbezés – A megtámadott rendelet általi személyes érintettség követelménye – A bíróság előtti meghallgatáshoz való jog

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság a keresetet elutasítja.
- 2) A Tokai Europe GmbH-t kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 170., 2007.7.21.

A Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (Németország) által 2008. február 8-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Carmen Media Group Ltd kontra Land Schleswig-Holstein és Innenminister des Landes Schleswig-Holstein

(C-46/08. sz. ügy)

(2008/C 128/29)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (Németország)

Az alapeljárás felei

Felperes: Carmen Media Group Ltd

Alperesek: Land Schleswig-Holstein és Innenminister des Landes Schleswig-Holstein

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az EK 49. cikket, hogy a szolgáltatásnyújtás szabadságára történő hivatkozásnak az a feltétele, hogy a szolgáltatást nyújtó a letelepedésének helye szerinti tagállam rendelkezései alapján a szolgáltatást e tagállamban is nyújthatja – jelen esetben: a gibraltári szerencsejáték-engedély „offshore bookmaking”-re való korlátozása?
- 2) Úgy kell-e értelmezni az EK 49. cikket, hogy azzal ellentétes a (nem csupán csekély veszélyeztetési képességgel rendelkező) sportfogadások és lottójátékok szervezésére vonatkozó – alapvetően a játékfüggség veszélye elleni küzdelemmel indokolt – nemzeti állami monopólium, ha e tagállamban magánszolgáltatók a függőség veszélyét jelentős mértékben magukban hordozó szerencsejátékokat szervezhetnek, és az egyrésztől a sportfogadásokra és lottójátékokra, másrésztől az egyéb szerencsejátékokra vonatkozó különböző jogi szabályozások a tartományok és a szövetségi állam eltérő jogalkotási hatáskörén alapszanak?

A 2. kérdésre adott igenlő válasz esetén:

- 3) Úgy kell-e értelmezni az EK 49. cikket, hogy azzal ellentétes a szerencsejátékok szervezésére és közvetítésére vonatkozó engedély kiállítását a törvényben szabályozott engedélyezési feltételek teljesülése esetén is az engedélyező hatóság mérlegelési jogkörébe utaló nemzeti szabályozás?